

ned til en passende Højde. Her er ikke Tale om Eneret af nogen Art i nogen af de Paragraffer, Lovforslaget indeholder.

Naar det ærede Medlem dernæst nævnedes, at man havde fornøden Garanti mod Misbrug fra en Kommunalbestyrelses Side med Hensyn til Priserne for den Elektricitet, det gennem sine Værker tilbød, deri, at det beroede paa Kommunens Befolkning selv, hvem den vilde vælge ind i Kommunalbestyrelsen, er det jo ogsaa en Misforstaaelse, der gaar ud fra, at der her kun er Tale om en Kollision mellem en Kommunes Befolkning og dens egen Kommunalbestyrelse. Men her er ogsaa Tale om, kan blive Tale om Kollision mellem én Kommune og andre Kommuner eller private. Det ærede Medlem for Randers Landkreds (P. Bjerre) nævnedes som et ganske praktisk Eksempel den Bane, det er paatænkt at anlægge fra Aarhus til Randers, og som han tænkte sig Muligheden af kunde møde Modstand hos Kommunalbestyrelsen i en af disse Byer. Hvis det sker, kan det kun lidt nytte Landbefolkningen, som skulde betjenes af denne Bane, at Beboerne i Aarhus og Randers selv kunne vælge deres Byraad. Dermed er Spørgsmaalet ikke løst. At der — i hvert Fald saa længe jeg har med disse Sager at gøre — altid vil blive taget Hensyn til Samfundsinteresser og kun til dem, kan det ærede Medlem være overbevist om.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bjerre: Jeg ønsker kun at ytre min Glæde over den højtærede Ministers Udtalelser særlig med Hensyn til de to Punkter, jeg fremdrog. Naar jeg omtalte, at Ordet „Indehaver“ var rettet til „Bruger“, saa var det, fordi jeg var bange for, at der laa en Realitetsændring deri. Nu siger den ærede Minister, at det gør der ikke, og man har i Lovforslaget kun villet fremhæve, at den, der menes, er ikke Ejeren eller Indehaveren, men den, der i hvert enkelt Tilfælde driver Elektricitetsværket. Om det nu kan forstaas saaledes, at det ikke kan blive Genstand for modsat Fortolkning, ved jeg ikke. Men i hvert Fald kan det jo overvejes, om der er Anledning til at stille Ændringsforslag. Jeg forstod, at Ministeren antydede, at man kunde bringe Paragrafferne 5 og 7 i Samstemning paa dette Punkt, og saa vil det

være nødvendigt at stille et lille Ændringsforslag, hvad der jo hurtigt kan ske.

Men skal der alligevel stilles Ændringsforslag, saa kunde der ogsaa lige saa godt stilles et til § 1, hvis Udtryk „Ekspllosion“ og „Ildebrand“ ikke ere heldige. I den Instruks, Ministeren vil udarbejde, vil han dog ikke tage Hensyn dertil, men følge de almindelige Regler, der ere antydede i Kommissionsbetænkningen. For saa vidt har jeg ikke nogen Betænkelighed derved, og jeg glæder mig over Ministerens Udtalelser.

Jeg skal ikke henvende mig til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), der har faaet Svar fra saa mange andre Sider. Jeg skal blot sige, at var det Koncessioner paa 40 Aar eller sligt, der var Tale om, kunde det være ubehageligt for Kommunerne, men her kunne jo Kommunerne og andre lægge Ledninger ved Siden af og derved skaffe sig Kraften billigere. Derfor maa Kommunerne finde sig deri. Ere vi Landmænd først vante til at benytte elektrisk Lys og Kraft, kunne vi, naar man vil udbytte os, lave Andelsselskaber, vi kunne nok skaffe den fornødne Kapital. Men det er rigtigt, som det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen) sagde, at saa længe det er noget ubekendt, stiller man det jo ikke an paa en Gang. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds sagde, at de smaa la Cour-Værker vilde gaa til Grunde. Det er meget muligt, at de ikke kunne staa sig i den Konkurrence. Men under Finanslovens Behandling sagde jeg ogsaa, at kommer Stærkstrømsloven til at virke, ville maaske de Goder, der ere ved la Cours Værker, forsvinde. Men det maa man jo finde sig i. Her kommer der en Lov, der gør det muligt at skabe Stærkstrømsanlæg i mange Egne af Landet. Derfor kan der jo godt endnu være Pladser for la Cours Værker og andre smaa Elektricitetsværker.

Det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), der ligesom jeg ønskede Loven hurtigt fremmet, mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en Forveksling af Stærkstrøm og Højspænding. Nej, det har jeg slet ikke gjort. Jeg ved meget godt, at det, der her er Tale om, er en Højspændingslov; det er det, der er det fordelagtigste, det er det, der trænges til; Stærkstrøm have vi jo haft før. Jeg sagde, at man kunde drive Sporvogne med en Spænding af 250 Volt. At man bruger mere her i København, forandrer ikke Sagen.